

CHÚA THƯƠNG XÓT TÔI

CÒN TÔI?

(Ga 8,1-11)

ƠN XIN: Xin cho con dám tin tưởng vững vàng vào lòng Chúa Thương Xót.
Xin cho con có lòng Thương Xót,
như Chúa đã thương xót và tha thứ cho con.

KHUNG CẢNH:

- Hình dung hình ảnh của người phụ nữ bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình, bị đặt ngay ở giữa đám đông, giữa thanh thiên bạch nhật. Tưởng tượng xem thái độ của chị ta như thế nào. Chị ta nghĩ gì, mong gì? Người phạm tội chung với chị đâu rồi? Tôi cảm thấy thế nào nếu tôi bị đặt vào hoàn cảnh của chị?
- Hãy hình dung thái độ của đám đông khi bắt chị và dắt đến gặp Đức Giêsu, thái độ của họ thế nào? Họ muốn gì? Họ hỏi Đức Giê-su để làm gì? Họ dựa vào điều gì để làm thế?
- Hãy nhìn ngắm và suy nghĩ về những viên đá đã nằm sẵn trong tay mọi người, những viên đá như những cánh cung đã lắp tên...

ĐIỂM GẮM

1. Người phụ nữ, và tôi

- *“Bị bắt quả tang khi đang phạm tội”* – Tai họa hay cơ hội? Câu chuyện khởi đầu như một tai họa ập xuống đầu người phụ nữ. Khi nói đến lòng thương xót, chúng ta thường quên nhấn mạnh đến thực tế tình trạng tội lỗi của chị phụ nữ. Chị đã phạm tội, bị bắt quả tang. Không ai biết liệu đây có phải là lần đầu tiên chị phạm tội, hay đã nhiều lần. Theo luật lệ mà nói, chuyện chị bị bắt và bị đem ra trước mặt nhiều người là đúng.
- *“Đẫn tới trước mặt Đức Giêsu”* – Tai họa hay cơ hội? Cơ may của chị là được dẫn tới trước mặt Đức Giêsu. Đặt con người thực của mình trước mắt mọi người và trước mặt Chúa. Cơ hội để làm lại từ đầu, để tai họa chuyển thành cơ hội.
- Ai phạm tội cũng thường phạm tội lén lút. Phạm tội lén lút mà trót lọt thì biết đâu người ta sẽ học được kinh nghiệm cho những lần sau. Lén lút, tôi nghĩ rằng không ai biết, nhưng Thiên Chúa thì sao? Nguy hiểm của sự lén lút nằm ở chỗ: tôi không thấy rõ sự đe dọa của tội. Tôi cũng không thấy rõ là tôi càng ngày càng trở nên tệ hơn với chính mình. Tôi sa lầy vào vũng bùn của tội...
- Hãy nhìn vào hình ảnh của người phụ nữ bị lột trần trụi và không còn che đậy được gì trước đám đông, trước Chúa. Chị có gục đầu thống hối? Có muộn màng không?

- Hãy nhìn vào chính tôi? Có thể tôi còn may hơn chị, còn chưa bị bắt quả tang. Nhưng có chắc tôi bình an vô hại không? Có chắc là những lỗi lầm lén lút và vụng trộm chẳng có tác hại gì trên tôi không? Thay vì để đến khi bị phát giác, tại sao tôi không chủ động đến gặp Đức Giêsu? Tôi nghĩ rằng người sẽ ném đá tôi sao?

2. Đám đông và tôi

- Đặt mình làm một người trong số đám đông, tôi cảm thấy gì?
- Hãy nhìn lại những viên đá mà tôi thường thủ sẵn trên tay, sẵn sàng ném bất cứ lúc nào. Hãy dừng lại, nhìn vào mình thật kỹ. Đây là những viên đá trên bàn tay của tôi? Thành kiến và xét đoán? Cứng nhắc và cố chấp? Hẹp hòi và thiếu bao dung? Chỉ muốn gút chứ không muốn mở?
- Hãy suy nghĩ thật kỹ về tâm xác thương, về sức công phá, về khả năng gây tổn thương và đổ vỡ, về sự nguy hại của những viên đá mà tôi đã miệt mài dung dưỡng, đã từ lâu cầm sẵn trên tay mình.
- Hãy suy nghĩ về những người đã từng bị tôi làm tổn thương. (Thường thì tôi chỉ thấy mình là kẻ bị tổn thương, chỉ có người khác làm tổn thương tôi thôi chứ tôi thì không làm tổn thương tổn hại ai, có thật thế không?) Hãy nghĩ tới những (vô số) lần mà tôi ném đá người khác. Kết quả thế nào?
- Tôi là người thường thích cứu vãn hay chỉ thích đập đổ? Tôi là kẻ mà người khác có thể tin cậy để dựa vào những lúc họ yếu đuối, họ cần một người đỡ nâng, họ cần một người đón nhận? Hay tôi là kẻ chỉ biết nhân cơ hội những làm lỗi của người khác để dìm họ xuống, để ngay lập tức ném đá họ? Đập người khác xuống thì tôi sẽ thấy mình cao hơn sao? Có khi nào những lỗi lầm của người khác, thay vì khơi dậy sự thông cảm và thương xót nơi tôi, lại trở thành cơ hội để tôi lên mặt ‘dạy cho họ một bài học’, dạy đời?

Tôi có góp một khuôn mặt của mình vào trong đám đông đang hăm he muốn giết chết kẻ đã ngã ngựa? Tôi có góp mặt vào trong số những người đang muốn thử Đức Giêsu, đang muốn tìm cơ để tố cáo và chống lại Người?

3. Đức Giê-su

- Đối diện với thái độ thỉnh lặng của Đức Giê-su, tôi nghĩ gì? Tôi cảm thấy gì?
- Trong sự im lặng của Người, tôi có nghe được lời mời gọi dành cho tôi:
 - o Hãy bỏ những viên đá xuống, về nhà đóng cửa mà xét lại mình!
 - o “*Hãy có lòng nhân từ, như Cha anh em là Đấng nhân từ*” (Lc 6,36)...
 - o “*Con Người đến để tìm và cứu những gì hư mất*” (Lc 19,10)

“*Tôi không lên án chị đâu! Chị về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa!*” ()

- *Tôi không lên án chị đâu!*

Thiên Chúa của tôi không phải là một Thiên Chúa lên án. Nơi Đức Giê-su, tôi được mời để tái khám phá dung mạo của Thiên Chúa: Thiên Chúa là Đấng giàu lòng xót thương.

- *Chị về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa*
Lời xá tội đi trước mọi điều kiện. Đức Giê-su không đi theo logic: phải hoán cải thì mới được tha! Đức Giê-su tin rằng việc cảm nghiệm được sự tha thứ có thể khiến người ta hoán cải và làm lại cuộc đời.

---+---

Trích TÔNG HUẤN “DUNG MẠO LÒNG THƯƠNG XÓT”

- *"Ngày nay, Hiền Thê của Chúa Kitô muốn sử dụng phương được của lòng thương xót hơn là của sự nghiêm khắc... Giáo Hội Công Giáo muốn thể hiện chính mình như một người mẹ đầy yêu thương của tất cả mọi người, một người mẹ từ ái, nhân nại, luôn được thôi thúc bởi lòng thương xót và tình nhân hậu đối với những người con đang xa rời mẹ" – số 4*
- *Nếu Thiên Chúa chỉ dừng lại nơi sự công bình, thì quả thực Ngài sẽ chẳng là Thiên Chúa nữa, nhưng sẽ nên giống như những người cứ đòi phải tuân giữ lề luật. Chỉ có công bình thôi thì không đủ. Kinh nghiệm cho thấy, nếu chỉ lưu tâm đến công bình, sẽ có nguy cơ làm mất công bình. Vì thế, Thiên Chúa đặt lòng thương xót và tha thứ lên trên công bình.- số 21*
- *“Đã đến lúc trở về với điều căn bản là mang lấy những yếu hèn và khó khăn của anh chị em chúng ta. Sự tha thứ là động lực làm bùng lên sức sống mới và truyền thêm can đảm để giữ vững niềm hy vọng cho tương lai”. – số 10*